

svars Ordning. Folketingsvalgene den 25de Maj bragte vel en ikke ubetydelig Forøgelse af det Antal Medlemmer, der paa det omstridte Punkt støttede Regeringen, men, som Afstemningen ved Forsvarslovenes anden Behandling i indeværende Rigsdagssamling viste, var det heller ikke nu Regeringen muligt at opnaa Flertal for sit Forslag om de forberedte Stillinger. I Erkendelse af den overordentlige Betydning, det vilde have at faa gennemført den Række Foranstaltninger, som ere nødvendige for at gøre vort nuværende Forsvar brugeligt, og hvorom der i det væsentlige var tilvejebragt Enighed indenfor et Flertal af Folketinget, besluttede Regeringen da at stille et Mæglingsforslag, hvorved det blev muligt at gennemføre det, hvorom man var enig, uden at træffe nogen endelig Afgørelse af Spørgsmaalet om Københavns Sikring mod Landsiden. Dette Mæglingsforslag gik ud paa, efter Udløbet af en vis Periode, i hvilken den nuværende Landbefæstning skal opretholdes og forsvarlig vedligeholdes, at lade Spørgsmaalet om dens videre Skæbne afgøre ved en Folkeafstemning og saaledes lægge den endelige Afgørelse af dette gamle Stridsspørgsmaal direkte i Befolkningens Haand. Havde dette Forslag vundet tilstrækkelig Tilslutning, kunde Regeringen have næret grundet Forventning om, at det ogsaa vilde lykkedes den at opnaa Enighed om de øvrige Stridspunkter; men det viste sig, at Forslaget ikke blot, som det var at vente, afvistes af Socialdemokraterne og de Radikale, men ogsaa af Gruppen „de 27“, der enstemmig erklærede, at den hverken kunde tiltræde dette Forslag „eller Forslag af lignende Art“. Da det tilmed under mine Forhandlinger med Folketingets Forsvarsudvalg har vist sig, at man fra de Grupper Side, der havde afvist Regeringens Forslag, ikke ønskede at stille andre Mæglingsforslag angaaende Hovedstridspunktet, og da Ministeriet ikke kan anse det for forsvarligt at gaa ind paa Forslaget om nu at tage definitiv Bestemmelse om Landbefæstningens Desarmering i Aaret 1918, uden at sætte andre faste Værker i Stedet, mene vi ikke med Nytte at kunne fortsætte vore Bestræbelser for at hidføre en Løsning. Alle efter vort Skøn farbare Veje ere nu prøvede uden Resultat, og den eneste Mulighed, som endnu er tilbage, er at forsøge, hvorvidt en anden Regering maatte eje bedre Betingelser for at føre Sagen igennem. Dette Forsøg bør efter vor Mening gøres og gøres saa snart som muligt, da den Tid, som endnu kan være til Raadighed for den overordentlige Rigsdagssamling, er meget begrænset. Gruppen „de 27“s enstemmige Afvisning af det stillede Mæglingsforslag „og andre lignende“ i Forbindelse med Formandens paa egne og Meningsfællers Vegne afgivne Erklæring om, at man ingen andre Mæglingsforslag vilde stille til Udjævning af Uoverens-